

Eloi Duran: «M'agrada molt que el Sona9 hagi reconegut propostes perifèriques»

Parlem amb el cantautor tarragoní, guanyador del Premi Sona9 2023

Eloi Duran a la final del Sona9 2023 | Carles Rodríguez

El passat dimecres 15 de novembre, el cantautor tarragoní **Eloi Duran** es va proclamar guanyador del concurs d'artistes emergents Sona9 2023 en la final celebrada a la sala Luz de Gas. El premi li permetrà enregistrar un EP de quatre cançons i un videoclip amb Televisió de Catalunya, un contracte discogràfic, campanyes de publicitat, una gira de concerts per festivals com l'Acústica, el MMVV, la FIM de Vila-seca o La Mercè, accés a la radiofórmula d'iCat i la portada de la revista Enderrock del mes d'agost de 2024. Repassem amb ell com ha estat el seu pas pel concurs i com afronta el seu futur artístic.

Primer de tot, com portes la ressaca emocional d'haver guanyat el Sona9 2023?

La ressaca emocional encara dura i crec que durarà uns dies més. Estic molt content pel reconeixement, que el jurat hagi confiat en la meva proposta i l'hagin cregut mereixedora d'aquest premi. Alhora, estic molt orgullós de mi mateix, de la gent que forma part de l'equip, i de tota la feina feta. Hi ha una part de mi que no s'ho creu; una altra que, en canvi, diu que m'ho mereixia moltíssim, i a la vegada, també penso que els altres dos finalistes també s'ho mereixien molt. Sento una barreja d'emocions, però, sobretot, tinc moltes ganes de seguir treballant.

Al Sona9, tu has fet quatre actuacions: una als concerts preliminars, una altra a les

semifinals, una en petit format als estudis d'iCat i la darrera, a la final. Com has viscut la teva evolució al llarg d'aquests sis mesos de concurs?

Els diferents concerts del Sona9 m'han ajudat a afrontar el directe de manera diferent i a sortir de la zona de confort. Hem volgut aprofitar l'oportunitat que dona el concurs de tocar en directe per a provar coses que fins ara el projecte no ens havia demanat. Per exemple, a les semifinals se'ns proposava fer una versió al català d'una cançó i vam decidir versionar una cançó molt pop com "Toxic", de **Britney Spears**, i poder explorar tot un nou univers amb coreografies. O també provar un vessant molt més experimental amb el poema que vam musicar com a part d'una prova del Sona9: "Anhel del cercle", de Maria Josep Escrivà. Alhora, crec que una cosa que ens ha jugat molt a favor és que els concerts hagin estat de 20 minuts.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=Llqb56BAnns>

Per què?

Per què ens ha permès pensar molt viatges musicals diferents. Quan sabíem que tocàvem en un escenari gran, intentàvem fer un directe molt més festiu i, en canvi, en una sala petita, buscàvem un ambient molt més íntim. Hem intentat ser molt conscients de què implicava cada concert, i jugar les cartes de cada espai a favor nostre, i alhora passar-nos-ho bé i permetre'ns explorar coses noves. Així i tot, els concerts de vint minuts també són una mica *putada*, perquè quan hi estàs a gustet, s'acaba.

Com neix el projecte musical d'Eloi Duran?

El projecte neix de la meva necessitat de posar paraula a certes coses que em costava expressar i verbalitzar. Jo dic que faig aquest estil que m'he inventat, que és l'"indie pop que cura el cor", que al començament no era més que cançons per a mi i per a sanar coses meves. Però em vaig adonar que podien tenir un sentit molt més universal i arribar a altres persones. Aquí també hi juga un paper molt important el Pau Vinyals, que és el productor i el músic que m'acompanya als directes. Amb ell, he pogut explorar no només amb coses més íntimes i més acústiques, sinó també amb electrònica i amb altres tipus de sonoritats. De cara al futur, tenim moltes ganes de seguir explorant nous sons, la posada en escena, i també tot el vessant més teatral que jo tinc i que m'interessa molt.

Eloi Duran a la final del Sona9 Foto: Carles Rodriguez

Has estat molt implicat al Sona9 com a concursant, però també l'has seguit com a espectador. Hi has fet una immersió completa?

Sí, al final és un concurs que ja coneixia i que cada any més o menys he anat seguint. A mi em costa molt no implicar-me en les coses que em motiven, en el sentit que el concurs anava més enllà que jo estigués participant-hi, sinó que hi havia de sobte moltes propostes més a descobrir. He intentat conèixer gent nova, teixir xarxa i, en definitiva, he volgut viure al màxim al concurs: no només de concursant, sinó també des d'una visió més general i global.

A nivell personal, t'has entès molt bé amb la segona classificada, Núria Duran. Com us vau conèixer?

Amb la **Núria** ens vam conèixer a la FIM de Vila-seca a través de gent en comú. Tots dos ens hi vam apuntar i, a més, ella em va venir a veure al concert que jo vaig fer. Arran d'això, ens vam començar a seguir a xarxes i, quan vam veure que els dos estàvem seleccionats al Sona9, vam decidir quedar un dia i comentar com estàvem enfocant el concurs cadascú. La veritat és que ens vam portar bé i l'amistat ha anat creixent. Crec que ens hem retroalimentat molt en el concurs.

Teniu previst fer alguna col·laboració plegats?

Sí, la **Núria** està preparant un disc i em va proposar de cantar en una cançó del disc. Em fa molta il·lusió, la veritat, perquè jo no havia col·laborat mai amb cap artista en el seu projecte.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=8aJM0BSvGs>

L'any passat va guanyar el duet vallenc Figa Flawas i, aquest any has guanyat tu, que ets de Tarragona. Creus que està creixent l'escena musical del Camp de Tarragona?

Crec que d'alguna manera molt natural ens estem visibilitzant projectes artístics més descentralitzats. Barcelona és un lloc molt ampli on hi ha moltes propostes i, evidentment, hi ha molts estímuls per alimentar propostes noves. Crec que en altres parts del territori no hi és tant

aquest estímul cultural o musical, però sí que hi ha persones amb molt talent i una necessitat molt gran d'explicar coses. És molt guai que cada vegada s'estiguin donant a conèixer més projectes artístics de diferents llocs. Per a mi, és un honor recollir aquest testimoni tarragoní que **Figa Flawas** havia deixat.

Les tres propostes finalistes del Sona9 d'enguany formeu part del col·lectiu LGTBIQ+. Com veus aquest fet?

Realment, jo ho he viscut amb molta naturalitat i n'estic molt orgullós. M'agrada molt que el Sona9 hagi reconegut propostes perifèriques, en el sentit que són propostes que no formen part directa d'aquesta indústria musical més endogàmica i tancada, sinó que són tres projectes que neixen des de llocs diferents. A més, com deies, cada projecte visibilitza dissidències de maneres diferents i em sembla superguai. Crec que això tampoc defineix la qualitat de la proposta -que és molt bona-, però em sembla molt xulo que a la final hi hagués una persona no binària presentant el seu projecte [**Núria Duran**] o hi hagués un altre projecte visibilitzant les persones trans i un tipus de música i performance que encara són molt nous [**SOSUN.Dance**], sobretot aquí a Catalunya. En el nostre projecte, crec hem reconegut un cantó sensible i aquesta part més vulnerable. Nosaltres, tant el Pau com jo, al final ens reconeixem com a homes i, tot i que potser era la proposta més normativa, crec que representem una masculinitat completament diferent de la normativa.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=i2FL8UZSGJI>

Com afrontes el futur més immediat del projecte?

Doncs és una gran pregunta! Nosaltres fins ara hem estat molt focalitzats en el concurs perquè les energies així ens ho demanaven. Ara que s'ha acabat i, a més, hem guanyat, em toca seure i parlar seriosament d'idees que han anat apareixent durant aquests mesos i també d'un possible disc de llarga durada, que és una idea que el projecte ara mateix demana i així aprofitar l'empenta que ens ha donat el Sona9. Alhora, tenim moltes ganes de no quedar-nos en alguna cosa estable i quieta, sinó en treballar en una infinitat de maneres de presentar la nostra música i estar oberts a treballar amb altres persones, artistes i professionals.

On esperes que pugui estar el projecte d'aquí a un any, quan entreguis el premi Sona9 al guanyador de l'any vinent?

Faré una mica de carta als Reis i desitjo que tant de bo pugui treballar en unes condicions menys precàries, tant a nivell de recursos com a nivell econòmic. Que d'alguna manera, el projecte s'estableixi i que ja no depenguem tant de participar en concursos o de guanyar premis. Amb això tampoc vull dir que per a mi la prioritat sigui viure del projecte, però tampoc soc *tonto* i estaria bé que tota l'energia i tota la feina que li dedico tingués alguna recompensa més enllà de l'orgull personal. Malgrat això, vull deixar clar que el més important és que el projecte em mogui emocionalment, i també m'agradaria molt que el públic que ens escolti sempre estigui a l'expectativa de la nostra música. És a dir, que tinguin ganes de dir: "com ens sorprendrà ara aquesta penya?". No sé si això és potser molt ambiciós d'aquí a un any, però és el que m'agradaria aconseguir a llarg termini.